

POSTANOWIENIE

Dnia 8 grudnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Piotr Prusinowski (przewodniczący, sprawozdawca)
SSN Romualda Spyt
SSN Krzysztof Staryk

w sprawie z odwołania M. K.
od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w Lublinie
o wysokość podstawy wymiaru składek,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 8 grudnia 2022 r.,
zażalenia odwołującej się na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Lublinie
z dnia 10 czerwca 2022 r., sygn. akt III AUa 1120/20,

I. odrzuca zażalenie;

**II. zasądza od odwołującej się na rzecz organu rentowego 240
zł (dwieście czterdzieści) tytułem zwrotu kosztów postępowania
zażaleniowego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 10 czerwca 2022 r. Sąd Apelacyjny w Lublinie na podstawie art. 182 § 1 pkt 2 k.p.c. umorzył postępowanie zawieszone na zgodny wniosek stron z uwagi na to, że w ciągu sześciu miesięcy od daty postanowienia o zawieszeniu postępowania nie złożono wniosku o jego podjęcie. Sąd przyjął, że postępowanie zostało zawieszone na zgodny wniosek stron w dniu 28 kwietnia 2021 r.

Z rozstrzygnięciem nie zgodziła się ubezpieczona, zarzucając zaskarżonemu orzeczeniu naruszenie przepisów postępowania mające istotny wpływ na wynik sprawy: art. 182 § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. Skarżąca wskazała, że w toku postępowania nigdy nie złożyła oświadczenia w przedmiocie wyrażania zgody na zawieszenie postępowania na zgodny wniosek stron, to jest w oparciu o art. 178 k.p.c. Wnioskiem z dnia 6 kwietnia 2021 r. wniosła o zawieszenie postępowania, ale w oparciu o przepis art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c., to jest do czasu udzielenia przez Sąd Najwyższy odpowiedzi na pytanie zadane w sprawie III AUa 747/20, która to sprawa została rozstrzygnięta uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 28 października 2021 r., III UZP 5/20. Ponieważ wniosek ubezpieczonej dotyczył zupełnie innej podstawy prawnej, w jej ocenie bez skutków prawnych pozostaje oświadczenie organu rentowego o wyrażeniu zgody na zawieszenie postępowania na zgodny wniosek stron. Skarżąca podniosła, że umorzenie postępowania przez Sąd Apelacyjny nastąpiło bez zbadania rzeczywistych przyczyn zawieszenia postępowania. Podjęcie takiego badania w jej ocenie spowodowałoby ustalenie rzeczywistej podstawy zawieszenia postępowania, którą stanowił przepis art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c., a nie błędnie wskazany w postanowieniu o zawieszeniu postępowania art. 178 k.p.c. W ocenie ubezpieczonej, mając na względzie przedstawione motywy, zaskarżone postanowienie winno ulec uchyleniu, a postępowania apelacyjne w przedmiotowej sprawie, w związku z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 18 października 2021 r., III UZP 5/20, powinno zostać podjęte.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest niedopuszczalne.

Zgodnie z aktualnym, właściwym na dzień wydania zaskarżonego postanowienia i wniesienia zażalenia, brzmieniem art. 394¹ k.p.c., zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną, postanowienie sądu drugiej lub pierwszej instancji odrzucające skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia bądź w razie uchylenia przez sąd drugiej instancji wyroku sądu pierwszej instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. Z dniem

7 listopada 2019 r. został uchylony § 2 tego artykułu, który stanowił, że w sprawach, w których przysługuje skarga kasacyjna, zażalenie przysługuje także na postanowienie sądu drugiej instancji kończące postępowanie w sprawie, z wyjątkiem postanowień, o których mowa w art. 398¹ k.p.c., a także postanowień wydanych w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji. Należy więc przyjąć, że katalog postanowień zaskarżalnych do Sądu Najwyższego jest zamknięty. W obecnym stanie prawnym zażalenie do Sądu Najwyższego na postanowienie o umorzeniu postępowania apelacyjnego jest niedopuszczalne. Możliwość taka istniała przed wejściem w życie ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw - w sprawach, w których przysługiwała skarga kasacyjna. W orzecnictwie wypracowane zostało wówczas stanowisko, że postanowienie sądu drugiej instancji umarzające postępowanie apelacyjne jako kończące postępowanie w sprawie podlega zaskarżeniu zażaleniem, w przeciwieństwie do postanowienia sądu drugiej instancji umarzającego postępowanie w sprawie jako całości, od którego przysługuje skarga kasacyjna w oparciu o przepis art. 398¹ k.p.c. (postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 18 kwietnia 2018 r., IV CZ 17/18, LEX nr 2498015; z dnia 9 grudnia 2014 r., V CSK 311/14, LEX nr 1551681; z dnia 7 listopada 2013 r., V CZ 53/13, LEX nr 1391710). Wobec zmiany stanu prawnego wskazane reguły uległy zmianie. Postanowienie o umorzeniu postępowania wydane przez Sąd drugiej instancji w trybie art. 182 § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. nie podlega zaskarżeniu zażaleniem do Sądu Najwyższego.

Wobec powyższego, na podstawie art. 394¹ § 3 w związku z art. 398⁶ § 2 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

[as]

I.n